

Vit hava bara ein marknað

Frá fyrsta degi hava vit havt eina globala vøru á einum globalum marknaði. Tí eru vit sloppin undan fleiri av trupulleikunum, sum kappingarneytarnir stríðast við í altjóðagerðini, sigur føroyski stjórin á Bullguard, Heini Zachariassen. Í kapping við altjóðarisar sum Norton Internet Security, er felagið vaksið við rúkandi ferð. Eitt úrslit, sum nú hevur sett Heina á listan yvir mest evnaríku vinnulívsfólkini í Danmark

VINNULÍVSMÁÐUR

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Errin og fegin

Tað er nú ein vika síðani, at Heini sjálvur varð kunnaður um, at hann er millum tey 100, sum eru útvald til sonevndu talent-jagtina hjá Berlingske.

Tí hevur hann líka sum havt móguleika at venja seg við tankan, og hann viðgongur blankt, at hann er sera fegin um tað viðurkenning, sum liggur í hesum.

– Tað prógvar í øllum førum, at eg havi rokkið nøkrum málum higartil. Samstundis gevur tað sjálvsálit, tí eg eri hóast alt bara 33 ár. Soleiðis skuldi eg enn havt nógv góð ár eftir í mær, og í so máta kann hetta bara geva íblástur.

Men er eitt slíkt herðaklapp ikki eisini nakað, sum tú kanst brúka á tín-um visit-kortið, tá nýggjar kontaktir skulu skapast í framtíðini?

– Tað kann tað helst verða í ávísam førum. Men tað, sum eg fegnist mest um, eru reaktiónirnar, sum hetta hevur avleitt millum tey, sum eg kenni. Tá eg havi sagt familju og vinum frá, at eg verði nevndur í hesum høpi fríggjadagin, hava øll svarað mær positivt. Orð sum »hetta hevur tú uppiborið« og »tað gleðir meg virkeliga« eru kanska tað, sum eg eri mest glaður um í hesum. Serstakliga, tá tey eru komin frá fólki, sum standa mær nær, sigur framvegis jarðbundni hoyvíkingurin.

-mørk

Pílurin hjá hoyvíkinginum, sum nú býr í Kastrup, hevur at kalla bert peiggjað beint uppeftir, síðani skúlagongdin var liðug fyri níggju árum síðani. Hansara Curriculum Vitae er kanska ikki so víttfevnandi – eina BA innan handil og fyra starvssetanir. Men hóast nógv ivaleyst kunnu vísa longri útgávur av slagnum fram, so má uppgangandi stigin sigast at vera imponerandi. Somikið imponerandi, at hann í dag verður mettur sum ein av komandi kanónunum innan danskt vinnulív.

20-faldað starvsfólkatal

Tað er í øllum førum niðurstøðan hjá Berlingske Nyhedsmagasinet, sum í eini serligari silvurútgávu í dag setir nøvn á tey 100, sum blaðið metur hava størst potentiali at røkka heilt upp á ovastu tindarnar. Einasta treytin fyri at vera millum hesi 100 er navnaðarvæðið, sum í mesta lagi skal vera 35 ára gamalt. Í aðrar mátar eru tað úrslitini – og einki annað – sum telja.

– Orsökini til, at eg eri komin við í hendan hópin, er fyrst og fremst hon, at nevndarformaðurin í Bullguard, har eg starvist, hevur skotið mítt navn upp fyri blaðnum. Eg varð so uppringdur av teimum, og eftir eina samrøðu, sendi eg teimum mítt CV. Og so hava tey á blaðnum gjørt av, at hetta var nóg mikið, sigur Heini sjálvur um heiðurin, sum ein slík nominering er.

Men hvørji eru so úrslitini,

Føroyski stjórin Heini Zachariassen

sum hava prógvað rættleikan í hesi avgerð?

– Eg gangi bara útfrá, at tað er vøksturin í fyrirkuni hjá okkum, sum hevur gjørt tað. Tá eg gjørdist partur av Bullguard fyri fyra árum síðani, vóru vit trýggir mans í starvi. Í dag telur fyrirkun 60 fólk, og higartil hava vit á hvørjum ári tvífaldað umsetningin. Nakað sum aftur er málið í ár, staðfestir hann.

Og leggja vit afturat, at hesin vøkstur er komin í knallharðari kapping við altjóðarisar sum eitt nú Norton, so skerst ikki burtur, at talan er um imponerandi avrik higartil.

»Born global«

Hóast persónurin í horninum

framvegis tykist vera júst tann sami hoyvíkingurin, sum grannarnir við Nicolaj Mohrs götu munnu minnast frá barnaárunum, so skerst ikki burtur, at talan er um ein sera málrættaðan vinnulívsmann.

Ofta verður tikið til, at tað hevur eydnast mær sera væl at finna góð fólk. Fólk, sum eg havi lætt at samstarva við, og sum tað eisini hevur eydnast mær at motivera til at fremja ein góðan innsats.

– Tosar tú um fyrirkuna hjá okkum, so er okkara

størsti fyrimunur helst, at vit eru globalir allan vegin ígjøgnum. Verður tosað um virus-verjur, so er allur heimurin ein marknaður, og hetta ásannaðu vit alt fyri eitt. Tí er okkara framleiðsla ikki býtt upp í heima- og útflutningsmarknað, sum hann er tað hjá fleiri øðrum. Sjálvur plagi eg at siga, at hóast fleiri fyrirkur hava ein útflutningsstjóra, so havi eg framvegis ikki ánið fyri, hvat ein slíkur ger!

– Skal tað lýsast sum eitt hugtak, so haldi eg, at hetta verður sera væl gjørt í eini uppgávu, sum ein bólkur av lesandi gjørdi um Bullguard. Tey skrivaðu, at vit vóru »Born Global«, og tað er júst tað, sum vit eru. Tá vit frá fyrsta degi hava verið globalir, eru vit eisini

sloppin undan nógvum av teimum umleggingum, sum fleiri fyrirkur stríðast við í dag.

– Eisini á starvsfólkaøkkinum eru vit globalir. Ofta verður tað tikið illa upp, tá arbeiðspláss verða flutt av landinum, men heldur ikki her hava vit havt trupulleikar. Vit gjørdi tíðliga av at stovna eina menningardeild í Bucharest í Rumenia. Hetta tí vitunarstøðið innan KT er høgt her, samstundis sum lønarkostnaðurin er munandi lægri, enn hann er í eitt nú Danmark.

– Hartil hava vit eisini eitt sera globalt produkt, sum ikki krevur tær stóru broytingar, tá tað skal nýtast í ymsu londunum. Tað ræður sum so bert um at gera brúkaraleiðbeiningar